

[Aage Fogh.]

faa Lov til at producere Flæsket, men vi maa forstaa, at det kan være saadan, at det er en Nødvendighed for Organisationen UNRRA at disponere paa den Maade, at Kornet gaar direkte i Menneskene, fordi det holder Liv i de fleste.

Stærmosen: Der blev af mig i Begyndelsen af Januar stillet en Forspørgsel til den højtærede Udenrigsminister, hvori der blev anmodet om, at der over for Tinget maatte blive gjort Rede for Forholdet mellem den danske Stat og UNRRA. Da dette Forslag til Beslutning blev forelagt Folketinget, blev Forespørgselen trukket tilbage, idet jeg ventede, at Udenrigsministerens Redegørelse her i Dag vilde indeholde Svaret paa de Spørgsmaal, der foranledigede denne Forespørgsel.

I nogen Grad er de Spørgsmaal, som vi vilde stille den højtærede Udenrigsminister med Forespørgselen, ogsaa blevet besvaret. Men der er et enkelt betydningsfuldt Afsnit af Forholdet til UNRRA, som vi meget gerne herfra vil have autoritative Udtalelser om, og derfor vil jeg i Løbet af mit Indlæg komme ind paa dette særlige Afsnit. Det vedrører navnlig hele det danske Flygtningespørgsmaals internationale Status.

Der er fra forskellige af de ærede Ordførere fremkommet Oplysninger, som kan hjælpe med til at klargøre den historiske Udvikling, som ligger bag det Forslag, vi her har til Behandling. Jeg vil gerne have Lov til at føje nogle enkelte Ting til, som tidligere ærede Ordførere ikke har været inde paa. Disse enkelte Oplysninger, som jeg synes det kan være rimeligt at fremdrage ved denne Lejlighed, vil jeg dog ikke fremkomme med, før jeg i al Almindelighed har opfordret den højtærede Udenrigsminister til at lade udarbejde en samlet Oversigt over den danske Deltagelse i det internationale Arbejde i den frie Verden under Krigen. Det er nemlig en Kendsgerning, at det, til Trods for den danske Stats særlige Status, baade før og efter den 29. August 1943 har været muligt at videreføre Arbejdet i forskellige Institutioner og at deltage i Konferencer og Nyoprettelse af forskelligt internationalt Arbejde, og det vilde være overordentlig værdifuldt, hvis vi havde en autoritativ Fremstilling af hele dette Kapitel af Danmarks Krigshistorie.

Jeg kan nævne, at det har været muligt for Danmark at deltage i det internationale Arbejdsbureaus Arbejde, efter at denne Institution havde maattet flytte bort fra

Genève. Minister Henrik Kauffmann med Hjælpere var til Stede ved Arbejdsbureauets Konference i Oktober—November 1941 i New York, den første internationale Konference, der, saa vidt jeg ved, er blevet afholdt, efter at Danmark var blevet besat. Den næste internationale Konference, Danmark har deltaget i, var De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugskonference i Hot Springs i Maj—Juni 1943; den tredje var UNRRA's Stiftelseskonference i 1943 i Atlantic City, og endelig var den fjerde den nye Konference under det Internationale Arbejdsbureau i Philadelphia i Maj 1944. Det er muligt, at der er flere, men jeg nævner blot disse Ting, for at det skal være fuldkommen klart, at det internationale Arbejde har kunnet føres videre.

Hvordan har det saa kunnet lade sig gøre? Det er allerede strejft af tidligere Ordførere, men jeg vil gerne understrege, at det efter min Mening først og fremmest skyldes dette, at Danmarks Minister i Washington, Henrik Kauffmann, allerede den 9. April 1940 erklærede sig frit stillet i Forholdet til den danske Regering, som maatte handle under tysk Tvang. Dette, at det skete samme Dag, som Danmark blev besat, er efter min Mening den væsentligste Faktor, der har bevirket, at vi har kunnet deltage i det internationale Arbejde fremover fra den Dag. Det har ogsaa sin Interesse, naar der skal fortælles Historie om det internationale Arbejde, at gøre opmærksom paa, at Minister Kauffmann straks efter sin, tør jeg kalde det, Uafhængighedserklæring den 10. April 1940 fik Tilsagn fra det amerikanske Udenrigsministerium, senere bekræftet af Præsident Roosevelt, at hvis der fra København skulde blive udsendt en ny Gesandt i Stedet for Minister Kauffmann, vilde et saadant Skridt fra København ikke blive anerkendt af De forenede Staters Regering. Dette, at der straks blev taget dette Skridt af vor Repræsentant i Washington, og at dette fik denne Anerkendelse, er efter min Mening den historiske Kendsgerning, det er mest værd at lægge Mærke til.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller brugte det Udtryk, at vi deltog i det internationale Arbejde, hvor vi kunde bore os ind. Det er sikkert ogsaa rigtigt at vurdere vor Mulighed for at deltage i det internationale Arbejde med disse Ord, men jeg vil dog have Lov til at afbalancere denne Udtalelse med at fremhæve den Kendsgerning, at da selve Erklæringen om De Forenede Nationers Dannelse af 1. Januar 1942 skulde underskrives, var Minister Kauffmann indbudt sammen med de øvrige besatte Lan-